

Plana jove

Plana jove

ALTRES ESPORTS

Aquest és un tema que ha sortit molt poc en aquesta «Plana Jove», però l'esport és un dels temes que es parlen entre el jovent. Per tant, pot ésser interessant parlar-ne de tant en tant.

En el nostre poble la situació de l'esport no té gaires secrets, ja que tot el domini el té el futbol. La major part dels joves el prefereixen, té totes les ajudes i preocupacions de tots els alts organismes, etc. Però tot això fa que es vulgui prosperar molt i els jugadors del poble són considerats poc bons i es fan jugar altres jugadors de fora i els d'aquí es floreixen en el "banquillo". L'altre dia em deia un dels jugadors de l'equip juvenil: «Sí, en l'equip, dels onze, dos són d'aquí i la resta de Canovelles».

Davant de tot això ens podem preguntar: Hi ha un equip de futbol de Sta. Eulàlia? Els joves que hi agafin afició, podran jugar-hi o hauran de ser grans figures? Això demostra que, si no canvia una mica l'enfocament del nostre equip de futbol, seran pocs els joves que hi agafin afició de veritat.

Un altre esport que cada vegada té més aficionats és el ciclisme.

De moment són pocs, però constants i nobles els joves que el practiquen. Un d'ells ha prosperat més i ha estat fitxat per un bon equip, però tota la colla mai no deixa de sortir el diumenge al matí.

Alguns altres esports que per mi tenen la mateixa importància, encara que no tinguin tants aficionats, i que els qui els practiquen tenen la mateixa illusió que els qui practiquen els grans esports, són: els de motor, ping-pong, caça, natació, etc. Un altre que cada vegada té més seguidors i amb més entusiasme és l'excursionisme, esport que es pot practicar sense necessitat de ser una gran figura.

Tot això demostra que trobant altres esports que es poden practicar encara que no proporcionin tants beneficis econòmics, l'anomenat esport rei serà apartat per aquests altres que noblement agafaran nous aficionats.

Jaume Dantí

MOLTS GATS I POQUES LLEBRES

UNA FRASE que va dir fa pocs dies a la ràdio INIGO, el famós i bigotut presentador, durant un programa musical dedicat als joves, parlant d'una cançó:

«Canción que vamos repitiendo una y otra vez para que os vaya entrando poquito a poco y, si vosotros queréis, llegue a ser un éxito.»

NOTA: «Llegar a ser un éxito» significa arribar a vendre com a mínim, un centenar de milers de discos, que a vint duros la peça fan... molts duros.

COMENTARI INNECESSARI: És comprensible que, quan hi ha en joc un feix de milions de pessetes, l'honoradesa professional, el bon gust, el respecte al públic, etc., perillin i arribin a rebre alguna sotragada important. És comprensible que a la casa editora d'un disc li interessi que una cançó es vagi repetint una i altra vegada a la ràdio i a la T.V. per tal que «vaya entrando poquito a poco» a l'orella i al cervell (i al cor!) dels joves, que són els que compren discos. I és comprensible que l'editora no hi escatimi els mitjans. Això deixant de banda si la cançó és bona o no, si té algun valor artístic o no en té cap, si entra dintre del bon gust o es tracta d'una cosa poca-solta. Si és bona, bé... i si no —a còpia de sentir-la— ja arribarem a creure que ho és.

CONCLUSIÓ: Gràcies, senyor INIGO, per haver parlat clar d'una vegada! «La vamos repitiendo para que os vaya entrando» vares dir. Quants col·legues teus podrien dir el mateix! Els joves que volen apreciar la bona música, les bones cançons, hauran de vigilar amb els locutors, i els programes musicals, no fos cas que ens donessin gat per llebre. Perquè corren tants gats i tan poques llebres...

J. Sampera

AVUI PARLEM DE TEATRE

«QUEJIO», EXPRESSIÓ D'UN POBLE QUE SOFREIX

Parlar de teatre no és pas novetat. Si bé s'ha escrit molt sobre ell i s'han gastat moltes paraules, no sempre ha estat per a definir-lo o bé delimitar el seu camp. O sia que degut a aquesta idea més o menys abstracta que cadascú de nosaltres ens hem fet, poden haver-hi moltes confusions.

De tota manera, tot això que he dit no té massa relació amb el que penso dir tot seguit. Si de cas sobre això que he començat puc estendre'm en un altre moment.

El que vull fer és parlar una mica sobre un espectacle que darrerament s'ha fet a Barcelona (i possiblement es tornarà a fer).

Es tracta de «Quejío», que és una obra feta al CAPSA pel grup de Sevilla anomenat «La Cuadra».

«Quejío» transcorre sota una ambientació totalment andalusa, aprofitant tots els recursos que ofereix l'escenari. En ella es plantegen els problemes més importants que té plantejats el poble andalús: opressió, emigració, treball, comercialització d'allò més viu i profund que sent l'esperit de cada home andalús.

En definitiva podem dir que «Quejío» és la noble expressió d'un poble que sofreix, i la valoració d'aquest sistema d'expressió que és el «cante».

Del «cante» en tenim una idea bastant equivocada, degut a un sistema de difusió i propaganda que no és, crec, gens honest.

Pensem que els catalans no creiem pas que la sardana sigui una xabacaneria, i ens dol molt quan algú de fora s'ho ha pres com a tal.

Caldrà pensar sobre l'slogan: «typical spanish».

Pep